

OBRAČUNAVANJE DDV OD PARKIRNINE

Pojasnilo DURS, št. 42601-375/2004, 10. 1. 2005

V zvezi z vprašanjem, ki zadeva obračunavanje DDV od uporabe prostorov za parkiranje avtomobilov, vam v nadaljevanju posredujemo naše mnenje:

Po Zakonu o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 97/04 - UPB2 in 114/04), v nadaljevanju: ZDDV, je davčni zavezanec vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno (samostojno) opravlja katerokoli dejavnost, ne glede na namen ali rezultat opravljanja dejavnosti.

Dejavnost po prvem odstavku 13. člena ZDDV obsega vsako proizvodno, predelovalno, trgovsko in storitveno dejavnost, vključno z rudarsko, kmetijsko in poklicno dejavnostjo. Dejavnost obsega tudi izkoriščanje premoženja in premoženjskih pravic, če je namenjena trajnemu doseganju dohodka.

V tretjem odstavku 13. člena ZDDV pa je določeno: "Državni organi in organizacije ter organi lokalnih skupnosti se ne štejejo za davčne zavezance v skladu s prvim odstavkom tega člena, kadar opravljajo dejavnosti oziroma transakcije v okviru svojih pristojnosti, javne agencije in druge osebe javnega prava pa, kadar opravljajo upravne naloge na podlagi javnega pooblastila, čeprav opravljajo te naloge proti plačilu (takse, prispevki in druge dajatve). Če ti organi ali osebe opravljajo katero od dejavnosti iz drugega odstavka tega člena oziroma promet, pri katerem bi njihovo obravnavanje kot davčnih nezavezancev za DDV vodilo k izkrivljanju konkurence, se v teh primerih ti štejejo za davčne zavezance".

Osebe javnega prava torej ne veljajo za davčne zavezance le takrat, kadar opravljajo upravne naloge na podlagi javnega pooblastila, čeprav te naloge opravljajo proti plačilu (takse, prispevki in druge dajatve). Zaračunavanja parkirnine tako ni mogoče obravnavati kot upravno nalogo na podlagi javnega pooblastila. Javno podjetje se mora zato v tem delu opravljanja svoje dejavnosti imeti za davčnega zavezanca.

Davčni zavezanec, javno podjetje, nadalje sprašuje, ali parkirnina, ki jo obračunava v skladu z Odredbo o višini parkirnine in načinu plačila (Uradni list RS, št. 46/01), pomeni takso, od katere se davek na dodano vrednost ne obračuna, kakor to izhaja iz Zakona o komunalnih taksah.

Zakon o komunalnih taksah (Uradni list SRS, št. 29/65 do 7/72 in Uradni list RS, št. 18/91) sicer v 4. členu določa, da smejo občinske skupščine predpisovati komunalne takse, med drugim tudi za:

- uporabo prostora za parkiranje avtomobilov in njihovih priklopnikov na mestih, za katera to določi občinska skupščina in na katerih organizira varovanje vozil,
- uporabo javnega prostora za parkiranje, šotorjenje ali druge začasne namene.

Občina je namreč z Odlokom o cestnoprometni ureditvi (Uradni list RS, št. 33/01), z Odredbo o višini parkirnine in načinu plačila in s Sklepom o določitvi posebne takse za uporabo parkirnih površin določila posebno takso za uporabo parkirnih površin za osebna vozila državnih organov in tujih diplomatskih predstavništev za službene potrebe in za vozila hotelskih gostov ter za osebna vozila stanovalcev z območij za pešce.

Prvi in drugi odstavek 17. člena Odloka o cestnoprometni ureditvi določata, da se za parkiranje na posameznih parkirnih površinah, ki se uporabljajo izključno za parkiranje vozil državnih organov in tujih diplomatskih predstavništev za službene potrebe, vozil hotelskih gostov ter za vozila stanovalcev z območij za pešce izdaja posebno dovoljenje, ki ga izda pristojni organ. Če je izdaja posebnega dovoljenja upravni akt, v katerem je

izdana upravna listina, potem izdajatelj ob izdajanju dovoljenj opravlja neobdavčljiv promet po ZDDV.

Obravnavanje takse za uporabo parkirnih površin z vidika DDV pa je odvisno tudi od tega, kdo je končni prejemnik takse. Če je končni prejemnik takse občina, se od komunalnih taks za uporabo parkirnih površin za osebna vozila državnih organov in tujih diplomatskih predstavništav za službene potrebe in za vozila hotelskih gostov ter za osebna vozila stanovalcev z območij za pešce DDV ne obračunava. Če pa je taksa za uporabo parkirnih površin prihodek javnega podjetja, pa je DDV treba obračunati na podlagi določil 8. člena ZDDV. Ta namreč opredeljuje promet storitev in določa, da promet storitev pomeni opravljanje, opustitev oziroma dopustitev vsakega dejanja v okviru opravljanja dejavnosti, ki ni promet blaga v smislu 4., 5. in 6. člena ZDDV.